

ΟΙ ΤΡΑΓΙΚΟΙ ΘΡΟΝΟΙ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

Πώς μιά ὡμορφη Ἰσπανίδα ἔγινε αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων. Τὸ μοιραῖο μαῦρο πέπλο τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας. Ἡ μόδα τῶν κρινολίνων. Ἡ προλήψεις τῆς αὐτοκρατείας Εὐγενίης. Ἐξόριστη στὴν Ἀγγλία. Ἡ γρουσουζιά τοῦ σπασμένου καθρέφτη καὶ τῆς Κυριακῆς. Τὸ μοιραῖο ὄνομα τῶν Γκουζμάν, κλπ, κλπ.

Η ἱστορία τῆς αὐτοκρατείας τῶν Γάλλων Εὐγενίης εἶνε μιά σειρά ἀπὸ τραγικὲς περιπέτειες ποὺ συγκινοῦν κι' ἐκπλήσσουν ἀκόμη περισσότερο ἐκείνους ποὺ ἔζησαν κοντὰ τῆς καὶ γνώρισαν τὶς μεγάλες δόξες τῆς μὰ καὶ τὶς ξαφνικὲς ἀτυχίες τῆς.

Εἶνε γνωστὸ ὅτι ὕστερ' ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ πραξικόπημα τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1852, ὁ πρίγκηψ Λουδοβίκος - Ναπολέων, ἔγινε Ναπολέων ὁ 3ος, αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων. Ὁ νέος αὐτοκράτωρ τότε ἐγκατεστάθη στ' ἀνάκτορα τοῦ Κεραμικοῦ μὲ μιά πομπὴ κι' ἀπερίγραπτη πολυτέλεια καθὼς καὶ μὲ μιά μεγάλη κι' αὐστηρὴ ἐθιμοτυπία ποὺ θύμιζε τὰ εὐτυχισμένα χρόνια τοῦ τραγικοῦ θείου του, τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος.

Ὁ νέος ὅμως αὐτοκράτωρ ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης ὡς παρείσακτος καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐλπίζει ὅτι θὰ μπορούσε νὰ παντρευτῇ μιά πριγκίπισσα βασιλικοῦ αἵματος. Μὰ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὁ Ναπολέων ὁ 3ος, οὔτε ἐπεχείρησε καθόλου νὰ πραγματοποιήσῃ ἕνα τέτοιο σχέδιο. Ἀμέσως, μετὰ τὴν τόσο ἀπρόοπτο κατάκτησι τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας καὶ μέσα στὴ γενικὴ κατάπληξι ὅλων, ἔσπευσε ν' ἀναγγεῖλῃ ὅτι θὰ παντρευόταν μιά ὡμορφη Ἰσπανίδα ἀριστοκράτισσα!...

Ποιά ἦταν τώρα αὐτὴ ἡ ξένη ποὺ θὰ γινόταν αὐτοκράτειρα τῆς Γαλλίας; Ἦταν μιά μικρὴ καὶ φτωχὴ κόμησσα, ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Μοντίγιο ντὶ Τέμπα, κόμησσα τοῦ Γκουζμάν, ἡλικίας 27 χρόνων, ποὺ ζοῦσε στὸ Παρίσι καὶ θάμπωνε τὴν ἀριστοκρατία μὲ τὴν ὡμορφιά τῆς καὶ τὴν πολυτέλεια τῆς κοσμικῆς τῆς ἐμφάνισις, πράγμα ποὺ σκανδαλίζε τοὺς περισσότερους, γιὰτὶ ἦταν γνωστὸ ὅτι ἡ ὡμορφη Ἰσπανίδα ἦταν πιὸ φτωχὴ κι' ἀπὸ τὴν πιὸ μικρὴ Γαλλίδα ἀριστοκράτισσα.

Ἡ Εὐγενία Μοντίγιο εἶχε γεννηθῇ στὴ Γρενάδα, μὰ δὲν ἔμοιαζε διόλου μὲ τὸν χαρακτηριστικὸ τύπο τῆς Ἰσπανίδας, γιὰτὶ εἶχε χρυσοξανθὰ μαλλιά καὶ γαλανά μάτια. Ἐπίσης τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου τῆς εἶχαν μιά θαυμαστὴ ἀριστοκρατικὴ λεπτότητα. Γενικά δέ, τὸ σαγηνευτικὸ πρόσωπό τῆς καὶ τὰ φλογερὰ χεῖλη τῆς, ἡ ἀνέκφραστη χάρις τῆς καὶ ἡ ἀρμονικὲς γραμμὲς τοῦ σώματός τῆς τὴν παρουσιαζαν ὡς τὴν ὡραιότερα γυναῖκα τῆς Εὐρώπης. Ὁ Ναπολέων ὁ 3ος, εἶχε γοητευθῇ ἀπὸ τὴν ἐκπληκτικὴ ὡμορφιά τῆς καὶ ἔτσι ἐκείνη ἡ ξένη «κοντέσσα» ἔγινε ὕστερ' ἀπὸ λίγο αὐτοκράτειρα!...

Ἡ Εὐγενία εἶχε μιά ζωερὴ φαντασία κι' ἐπὶ πλέον ἦταν τρομερὰ προληπτική. Κατὰ τὴν περίοδο τῶν ἀρραβόνων τῆς, ἕνας ἔμπορος προσεφέρθηκε νὰ τῆς πουλήσῃ ἕνα παλὸ καὶ πολύτιμο πέπλο, ποὺ τὸ φοροῦσε ἡ Μαρία Ἀντουανέττα, ἡ αὐτὴ βασίλισσα ποὺ κατατομήθηκε κατὰ τὴν γαλλικὴ ἐπανάστασι. Ἡ Εὐγενία, ὅπως ἦταν προληπτική, ἀρνήθηκε ἀμέσως νὰ τὸ ἀγοράσῃ, γιὰτὶ φοβήθηκε ὅτι θὰ τῆς ἔφερνε γρουσουζιά καὶ τὸ ἔδωσε πίσω στὸν ἔμπορο, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἦταν πολὺ ἀκριβὸς... Ὑστερὰ ὅμως ἀπὸ λίγες ἡμέρες, μόλις ἔλαβε τὰ διάφορα βασιλικά δῶρα γιὰ τοὺς προσεχεῖς γάμους τῆς, ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα τὸν 3ο, χλώμιασε ξαφνικά κι' ἄρχισε νὰ τρέμῃ ἀπὸ τὸν φόβο τῆς. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ τὰ πολυτελῆ δῶρα ἦταν καὶ τὸ μαῦρο πέπλο τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας. Ὁ ἔμπορος, ἀφοῦ πρῶτα τὸ προσέφερε σ' αὐτὴν, χωρὶς καμμιὰ ἐπιτυχία, κατέφυγε στὸν αὐτο-

κράτορα κι' ἐκεῖνος, ποὺ δὲν ἦταν διόλου προληπτικός, τὸ ἀγόρασε γιὰ τὴν ἀγαπημένη του Εὐγενία, νομίζοντας ἔτσι πὼς θὰ τὴν εὐχαριστοῦσε. Ἡ ὡμορφη Ἰσπανίδα τότε ἐμπιστεύθηκε στοὺς φίλους τῆς τὶς κακὲς προαισθήσεις τῆς:

—Μήπως ἀρὰ γε εἶνε μοιραῖο ν' ἀνεβῶ κι' ἐγὼ στὸ ἱκρίωμα; ἀναρωτήθηκε ἀνατριχιάζοντας καθὼς κύτταζε τὸ μαῦρο πέπλο. «Ὅπως κι' ἂν εἶνε, ἔχω μιά προαίσθησι ὅτι τὸ δῶρο αὐτὸ θὰ μοῦ φέρῃ ἀτυχία!... Ἀπὸ τώρα καταλαβαίνω πὼς δὲν θὰ ζήσω εὐτυχισμένη!...

Μὰ σὲ λίγο ξέχασε αὐτὸν τὸν ἐφιάλτη μὲ τὶς ἐορτὲς καὶ τὶς διασκεδάσεις τῆς Αὐλῆς. Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἔγινε ἀμέσως ἡ βασίλισσα τῆς γυναικείας μόδας στὴν Εὐρώπη, ὅπως ἦταν καὶ ἡ βασίλισσα τῆς ὡμορφιάς. Αὐτὴ δὲ ἀκριβὼς ἐπέβαλλε, ἐπὶ τόσα χρόνια, ἐκεῖνα τὰ πελώρια κρινολίνα μὲ τοὺς φραμπαλάδες, ποὺ ἐστοίχιζαν μιά ὁλόκληρη περιουσία. Ἀπὸ γυναικεῖα φιλαρέσκεια; Κάθε ἄλλο. Ἡ Εὐγενία ἤξερε πολὺ καλά ὅτι τὰ κρινολίνα ἤθελαν περισσότερα ἀπὸ δέκα μέτρα ὑφάσματος, πρᾶγμα ποὺ μεγάλωνε σ' ἀπίστευτο σημεῖο τὶς δουλειὲς τῶν ὑφαντουργείων τῆς Γαλλίας. Πολλὲς φορὲς μάλιστα ἡ ἴδια ἡ αὐτοκράτειρα ἔκανε τὰ ἐγκαίνια ἑνὸς οἴκου μόδας ἢ ἑνὸς ἐργοστασίου. Ἐτσι εἶχε γίνει δημοφιλὴς καὶ ἡ κυρίες τοῦ ἐξωτερικοῦ ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὴν παρισινὴ μόδα, ὅπως γίνεται πάντα, προμηθευόντουσαν τὰ κρινολίνα τους ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ ἰδιαίτερώς ἀπὸ τοὺς προμηθευτὰς τῆς αὐτοκρατείας Εὐγενίης. Περιττὸ εἶνε νὰ προσθέσῃ κανεὶς ὅτι τὸ γαλλικὸν ἐμπόριο πραγματοποιοῦσε τότε κολοσιαῖα κέρδη.

Μὰ ἡ «βασίλισσα τῆς κομψότητος» ἦταν μοιραῖο νὰ μὴ μείνῃ πολὺν καιρὸ στὸ θρόνο. Ὅταν, στίς 4 Σεπτεμβρίου 1870, ἔφθασε στὸ Παρίσι ἡ εἰδησις ὅτι ὁ Ναπολέων ὁ 3ος, ποὺ εἶχε κη-

ρύξει τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Πρωσίας, εἶχε συλληφθῇ αἰχμάλωτος στὸ Σεντάν, ὁ γαλλικὸς λαὸς ἐπαναστάτησε πάλι κι' ἀνεκήρυξε τὴν δημοκρατία. Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία τότε ἔφυγε ἀπὸ τ' ἀνάκτορα τοῦ Κεραμικοῦ, μὲ μιά μόνον κυρία τῆς τιμῆς καὶ κρύφτηκε στὸ σπίτι τοῦ ὁδοντοῦτροῦ τῆς, τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἐβανς. Ἐπειτα, μὲ τὴ βοήθεια τῶν φίλων τῆς καὶ μερικῶν ὁπλαματῶν, πήρε τὸ τραῖνο ἀπὸ τὸν σταθμὸ τοῦ Βορρά, σὰν ἀπλὴ καὶ ἀσημὴ ἀστὴ καὶ κατέφυγε στίς Βρυξέλλες. Ἀπὸ ἐκεῖ ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ξανάφυγε γιὰ τὴν Ἀγγλία... Ἐκεῖνη τώρα ἡ μοιραία 4 Σεπτεμβρίου, ἦταν μιά Κυριακὴ καὶ ἡ Εὐγενία εἶχε τὴν πρόληψιν ὅτι ἡ Κυριακὴ δὲν τῆς ἔφερνε ποτὲ τύχη. Τὴν Κυριακὴ ἡ αὐτοκράτειρα δὲν ἔκανε τίποτε. Ἐτρεμε διαρκῶς μήπως τῆς συμβῇ καμμιὰ συμφορά. Κ' ἡ ἀλήθεια τώρα εἶνε ὅτι ἡ Κυριακὴ ἐπέσξε ἕνα παράξενο καὶ μοιραῖο ρόλο στὴ ζωὴ αὐτῆς τῆς τραγικῆς αὐτοκρατείας.

Ἡ Εὐγενία, στὴν Ἀγγλία, ἐγκατεστάθη σὲ μιά θύλα στὸ Τσίτσελχορστ, κοντὰ στὸ Λονδίνο. Ἐκεῖ, δέ, κι' ὅταν ἀκόμη χήρεψε, ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐλπίζει ὅτι θὰ μπορούσε μιά ἡμέρα ν' ἀνακτήσῃ τὸν θρόνο τῆς Γαλλίας. Τ' ὄνειρό τῆς ἦταν νὰ δῇ τὸν γιὸ τῆς, τὸν πρίγκηπα Εὐγένιο, αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων, σὰν τὸν πατέρα του καὶ μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀνατράφηκε καὶ μερφώθηκε ὁ νεαρὸς Εὐγένιος.

Τὸ 1879, οἱ Ἀγγλοὶ ἄρχισαν στὴν Ἀφρικὴ τὸν πόλεμο κατὰ (Συνέχεια στὴ σελίδα 44)

Ἀνάμεσα στὰ βασιλικά δῶρα εἶδε καὶ τὸ πέπλο τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας...

ΟΙ ΣΚΛΗΡΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΪΜΠΛ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 29)

τόσο ασυνάρτητα και έγκληματικά λόγια, ώστε η Κέυ άρχισε να καλή σε βοήθεια νομίζοντας ότι θα την σκοτώσει.

Και για να συμπληρωθή αυτή η τραγική σκηνή, ο Κλάρκ Γκείμπλ άρχισε να βγαζει άφρους απο το στόμα του, να τρέμη και να έχη παραμορφωθή άπαισια. Τόσος δέ ήταν ο τρόμος της άτυχης ηεϋ, ώστε τρελλαθηκε και για να γλυτώσει από τα έγκληματικά χέρια του φίλου της, μη ξέροντας τί κάνει, άνοιξε το παράθυρο και πήδησε στο κενό. Έγινε φυσικά, χίλια κομμάτια!

Ο Κλάρκ Γκείμπλ στην αστυνομία δέν έδειξε καμμία λύπη για τον θάνατό της.

—Ήταν μια ύστερική, δήλωσε. Πήδησε από το παράθυρο σε μια νευρική κρίσι της.

Κ' οι αστυνομικοί που δέν ήθελαν να δυσχεστήσουν αυτόν τον διάσημο «άστερα» πίστεψαν τα λόγια του και τον άφησαν ελεύθερο!

Μια άλλη φορά πάλι, στις άρχές του Ιανουαρίου του 1933, ο Κλάρκ Γκείμπλ περνούσε τις «διακοπές» του στην όμορφη άμμουδιά της Φλωρίδος. Έκει έκανε τη γνωριμία μιας θαύ-πλουτης και νεαρής Άγγλίδος, της Ζόζεφιν Γκρέϋς. Πέρασαν μαζί λίγες ευτυχισμένες μέρες, μά ο Κλάρκ Γκείμπλ γρήγορα θαρήθηκε τη φίλη του.

—Πρέπει να χωρίσουμε! της δήλωσε. Άρχισες να με κουρά-ζης!....

Μάταια εκείνη του εξήγησε ότι τον αγαπούσε παράφουρα, ότι δέν μπορούσε να ζήση μακριά του, ότι θα πέθαινε!

—Άνοησίες! Έκανε ο Κλάρκ Γκείμπλ. Έσεις ή γυναίκες ξέρε-τε πάντα να λέτε τόσα ψέματα, ώστε ξεγελάτε κι αυτόν τον έ-αυτό σας.

Μά ή μίς Γκρέϋς δέν άστειευόταν. Και στην άπελπισία της αυτοκτόνησε πέφτοντας με τ' αυτοκίνητό της σε μια χαράδρα της έξοχης της Φλωρίδος.

Ο Κλάρκ Γκείμπλ, όταν έμαθε το θάνατό της χαμογέλασε με σκληρότητα και είπε στους δημοσιογράφους που είχαν σπεύσει να τον ρωτήσουν μήπως αυτό το τραγικό δυστύχημα ήταν μια δραματική αυτοκτονία:

—Η Ζόζεφιν Γκρέϋς ήταν τόσο έγώιστρια και τόσο όμορφη, ώστε ποτέ δέν θα θυσιάζόταν για έναν άνδρα!

Από αυτά λοιπόν που σάς άναφέραμε, μπορείτε να καταλά-θετε πόσο δίκιο έχουν να θεωρούν τον Κλάρκ Γκείμπλ «χασά-πη» κι' έγκληματικό γόητα!

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

ΤΟ ΚΟΚΤΑΙΗΛ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 39)

Ο Κλάρκ προσπάθησε να σηκωθή, μά δέν τα κατάφερε. Τα πόδια του άρχισαν να παγώνουν και αυτή ή παγωνιά δέν άρ-γησε να φθάση ως την καρδιά του. Ο θάνατός του ήταν άνώδυ-νος και γρήγορος.

Ο Λήφον τότε τον έβαλε στ' αυτοκίνητό του, τον μετέφερε σε μια γέφυρα του Τάμεσι και τον έγκατέλειψε.

Και το έγκλημά του δέν θα φανεωνόταν άν ή ίδια ή Λέλι Γκρήφορν δέν εξέφραζε τις ύπόνοιές της και δέν κατηγορούσε τον Λήφον ως δολοφόνο του Κλάρκ.

Έτσι ο Λήφον συνελήφθη και εκάθησε στο σκαμνί του κατη-γορουμένου. Μετανοημένος πειά για ό,τι έκανε τα όμολόγησε όλα στους δικαστάς. Ώστόσο έσώθη από την κρεμάλα. Τον έ-σωσε ο ψυχίατρος που έδήλωσε πως ο κατηγορούμενος είνε τρελλός. Κι' αλήθεια ήταν τρελλός πειά, τρελλός για πάντα ο δυστυχισμένος χημικός, ο δολοφόνος του φίλου του, του μόνου φίλου που είχε στον κόσμο!...

ΝΤΙΚ ΧΟΥΑΪΤ.

Ο ΑΔΕΞΙΟΣ ΛΩΠΟΔΥΤΗΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 17)

—Έ, λοιπόν, να σου πω έγώ! εξακολούθησε ή Μαντώ. Αυτό το πανταντίφ άξιζε ένα εκατομμύριο κι' αυτό το δαχτυλίδι δια-κόσιες χιλιάδες φράγκα, όταν ή πέτρες του ήταν αληθινές. Αύ-τές όμως έδω που βλέπεις είνε άπομιμήσεις και δέν άξίζουν φυ-σικά τίποτε!... Ο πατέρας μου δουλεύει μ' ανθρώπους που ή-ταν άλλοτε πλούσιοι και που θέλουν να φαίνονται πως είνε ά-κόμη πλούσιοι, ένω δέν είνε... Τί κάνουν λοιπόν; Άντικαθιστούν τις πολυτίμες πέτρες των κοσμημάτων τους που τις έπούλησαν για να καλύψουν τα χρέη τους και για να ζήσουν, με ψεύτικες. Αυτή τη δουλειά κάνει ο πατέρας μου. Θα ήταν δέ σωστή τρέλλα ν' αφήση κανείς σ' εκείνο εκεί το ντουλάπι τέτοια πριγκηπικά κοσμήματα, για να πέσουν στα χέρια ενός άνόητου λωποδύτου

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 28)

τών Ζουλου. Ο πριγκηψ Εϋγένιος τότε έζητησε να λάση κι' αυ-τός μέρος στην έκστρατεια. Ο σκοπός του ήταν να πολεμήση έ-κει κάτω ήρωικά για να δείξη στους Ιάλλους, ότι ήταν ένας άντάξιος πριγκηπός τους και ν' άποκτηση έτσι μεγάλη δημοτικό-τητα. Μά οέν στάθηκε τυχερός. Έπεσε σε μια ένέδρα και σκο-τώθηκε με τον πιο άγριο τρόπο από τους Ζουλου. Κι' αυτό συ-νέβη την 1η Ιουλίου 1879 ήμέρα Κυριακή...

Η Εϋγενία έτσάκισε τότε από αυτό το σκληρό χτύπημα της μοίρας. Έκανε ένα δραματικό προσκύνημα στην Άφρική, εκεί άκριβώς που σκοτώθηκε ο γυιός της κι' έπειτα από μερικά χρό-νια ξαναγύρισε στο Παρίσι και εκάθησε στο ξενοδοχείο «Ηον-τινεντάλ», απέναντι από τον Κεραμεικό, όπου ήταν άλλοτε τόσο ευτυχισμένη.

Έκει, σ' αυτό το ξενοδοχείο, έγινε δεκτός από την αυτοκρά-τειρα πολλές φορές. Η όμορφη Ισπανίδα διατηρούσε όλη την κομψότητα, τη χάρι και την ευγένεια της ζωής της. Η ψυχική δύναμής της ήταν άφάνταστη.

Τρία πράγματα μου έφερναν πάντα γρουσουζιά, μου είπε, μια ήμέρα. Το μαύρο πέπλο της Μαρίας Άντουανέτας, οι σπα-σμένοι καθρέφτες και ή Κυριακή!...

Κι' έπρόσθεσε:

—Σημειώστε ότι είμαι μια Γκουζμάν κι' ότι κατάγομαι από τον Άγιο Κυριακό του Γκουζμάν...

Την ξαναείδα στη Μπολόνια, τον Ιούλιο του 1914. Ύστερ' από λίγο ξέσπασε ο πόλεμος κ' ή αυτοκράτειρα Εϋγενία έξδε-ψε πολλά εκατομμύρια σε δωρεές στα νοσοκομεία. Ένα από αυτά τις στοίχιζε 60 χιλιάδες φράγκα το μήνα.

Έπίσης την ξαναείδα, ύστερ' από τον πόλεμο, το 1919. Ή-ταν 93 χρόνων και περπατούσε στηριζόμενη σε δυο μπαστούνια. Κι' ωστόσο σηκωνόταν πάντα όρθια, όταν έμπαινε στο σαλόνι της μια κυρία! Η «Βασίλισσα της κομψότητας» που είχε λανσά-ρει το κρινολίνο, μιλούσε μ' ένα χαμόγελο για τη γυναικεία μό-δα της εποχής κι' έμενε κατάπληκτη από τα κοντά φουστάνια και τα πανάκριβα φορέματα.

Ύστερ' από ένα χρόνο σε ήλικία 94! χρόνων έκανε μια έγχει-ρση στα μάτια της, γιατί υπέφερε από καταρράκτη κι' έπειτα έφυγε για ένα ταξίδι στην Ισπανία. Έκει θέλησε να φάη ένα έθνικό φαγητό, δυσκολοχώνευτο, για το στομάχι της. Αυτό ίσως υπήρξε ή αίτία του θανάτου της. Κι' έτσι, ή αυτοκράτειρα Εϋ-γενία απέθανε στις 11 Ιουλίου 1920, ήμέρα Κυριακή!...

Η «Βασίλισσα της κομψότητας» είχε λοιπόν δίκιο να είνε προληπτική και να φοβάται την Κυριακή;

Πρεσβευτής Ε. ΝΕΡΙ

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΕΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΡΑΪΣΜΑΝ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 37)

πρέπει, κάνουν αερόλουτρα και γυμναστική και την νύκτα κοι-μούνται σ' ευρύχωρους θαλάμους έντελώς γυμνές.

Το μοναδικό σκέπασμά των είνε ένα λεπτό μεταξωτό σεντόνι. Έτσι οι πόροι του σώματός των δέν φράζονται και δέν δυσκο-λεύεται ή άδηλος αναπνοή, ή όποια έμποδίζεται από τα σκεπά-σματα τα όποια χρησιμοποιούν ή περισσότερες γυναίκες.

Η εκατόν μαθήτριες της «Σχολής Σωματικής και Ψυχικής Όμορφιάς» γρήγορα θα καταπλήξουν τις γυναίκες του Βερολί-νου με την έξυπνάδα τους και την γοητευτική όμορφιά τους.

Ας ελπίσουμε ότι όλες ή άναγνώστριές μου θα άκούσουν αυ-τές τις συμβουλές μου και θα παύσουν να δολοφονούν την ό-μορφιά των με τις καταχρήσεις, το μακιγιάζ και τις περιποιή-σεις των υπόπτων ινστιτούτων καλλονής. Η γυναικεία όμορφιά είνε το πολυτιμότερο άγαθό σ' αυτόν τον κόσμο. Δέν πρέπει λοι-πόν να το αφήνουν να καταστρέφεται με μια μοιραία άδιαφο-ρία, άρκούμενες εις μίαν προσωρινήν όσο και επικίνδυνον μον-τέρναν γοητείαν.

ΕΡΙΧ ΜΠΡΑΪΣΜΑΝ

σάν κι' έσένα... Και τώρα, θέλεις να σου δώσω μια καλή συμ-βουλή; Παράτησε αυτό το έπάγγελμα του λωποδύτη, γιατί δέν σου ταιριάζει και γιατί δέν έχεις καμμία κλίσι γι' αυτό. Δόσε μου τον λόγο σου ότι θ' άκούσης τη συμβουλή μου και σου ύ-πόσχομαι να πω στον πατέρα μου να σου θρή μια σοβαρή δου-λειά, κατάλληλη για ένα έξυπνο παιδί σάν κι' έσένα...

Έπειτα, κοκκινίζοντας, πήγε κοντά του και στήριξε τα χέρια της στους ώμους του.

—Λοιπόν, σύμφωνοι; του είπε και τον κύτταξε θαθεία στα μά-τια. Συλλογίσου ότι σε συγχωρώ, ότι δέν μου είσαι διόλου άν-τιπαθητικός...

Κ' ή Μαντώ, σκύβοντας άπότομα, τον φίλησε στο στόμα.

ΖΑΚ ΚΟΝΣΤΑΝ